

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-421/23 - 1

Υπόθεση C-421/23

Αίτηση προδικαστικής απόφασης

Ημερομηνία καταθέσεως:

10 Ιουλίου 2023

Αιτούν δικαστήριο:

Cour d'appel de Liège (Βέλγιο)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

25 Μαΐου 2023

Εκκαλούσα εισαγγελική αρχή

Ministère public

Πολιτικός ενάγον:

Office National de Sécurité Sociale (ONSS)

Κατηγορούμενος:

EX

[παραλειπόμενα]

Cour d'appel de Liège (εφετείο Λιέγης)

Απόφαση

του ΕΚΤΟΥ ποινικού τμήματος

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ:

LE MINISTÈRE PUBLIC (ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΡΧΗ),

ΚΑΙ

ONSS [Office national de la sécurité sociale (Εθνικό Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων), Βέλγιο] [παραλειπόμενα]

- πολιτικώς ενάγον και εκουσίως παρεμβαίνουν

[παραλειπόμενα]

ΚΑΤΑ:

[EX], [παραλειπόμενα] Πορτογάλου υπηκόου, αγνώστου διαμονής στο Βέλγιο, ο οποίος διέμενε στο [παραλειπόμενα] Barcelos (ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ), και ο οποίος δηλώνει ότι διαμένει επί του παρόντος [παραλειπόμενα] στο 4490 ROVOA DE VARZIM (ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ).

- κατηγορούμενου

παρόντος και επικουρούμενου από τον LAMBERT Steve, δικηγόρο στις ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ

Ο οποίος κατηγορείται για τα εξής:

[παραλειπόμενα]

A. [παραλειπόμενα]. [Κατηγορία η οποία δεν αποτελεί αντικείμενο της έφεσης]

B. [παραλειπόμενα]. [Κατηγορία η οποία δεν αποτελεί αντικείμενο της έφεσης]

Γ. Μη καταβολή εισφορών κοινωνικής ασφαλίσεως κατόπιν άρνησης υποβολής δήλωσης

Υπό την ιδιότητα του εργοδότη ή εντολοδόχου:

[παραλειπόμενα]

Έχει καταβάλει λιγότερες εισφορές από τις οφειλόμενες ή δεν έχει καταβάλει εισφορές λόγω παράλειψης ή άρνησης υποβολής δήλωσης ή παροχής των πληροφοριών που αναφέρονται στο σημείο 2 ή λόγω πράξης που αναφέρεται στα άρθρα 232 και 235.

Μεταξύ της 31/01/2012 και της 31/01/2018, υπό την ιδιότητα του εργοδότη ή εντολοδόχου, δεν κατέβαλε τις οφειλόμενες εισφορές για την απασχόληση του προσωπικού που πράγματι απασχολήθηκε για λογαριασμό του δέκατου και ενδέκατου κατηγορούμενου στο βελγικό έδαφος, ήτοι των 640 εργαζομένων που είχαν αποσπαστεί με δόλιο τρόπο από την Πορτογαλία στο Βέλγιο.

[παραλειπόμενα]

Δ. [παραλειπόμενα]. [Κατηγορία η οποία δεν αποτελεί αντικείμενο της έφεσης]

Ε. Απάτη στο κοινωνικό ποινικό δίκαιο

[παραλειπόμενα]

Εν προκειμένω, [παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα]

- έκανε χρήση πλαστών εντύπων αποσπάσεως και πλαστών συμβάσεων αποσπάσεως προκειμένου να πραγματοποιήσει εικονικές αποσπάσεις εργαζομένων από ορισμένες εταιρίες προκειμένου να προσδώσει μια κατ'επίφασιν νομιμότητα στις αποσπάσεις εργαζομένων, και πλαστών τιμολογίων προκειμένου να συγκαλύψει τον εικονικό χαρακτήρα των αποσπάσεων.

[παραλειπόμενα]

ΣΤ. [παραλειπόμενα][Κατηγορία η οποία δεν αποτελεί αντικείμενο της έφεσης]

Ζ. [παραλειπόμενα][Κατηγορία η οποία δεν αποτελεί αντικείμενο της έφεσης]

Η. Νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (συνάφεια)

[παραλειπόμενα]

Μετέτρεψε ή μεταβίβασε πράγματα που αναφέρονται στο άρθρο 42, παράγραφος 3, του Code pénal (ποινικού κώδικα), με σκοπό την απόκρυψη ή τη συγκαλύψη της παράνομης προέλευσής τους ή την παροχή συνδρομής σε οποιοδήποτε πρόσωπο εμπλέκεται στη διάπραξη της αξιόποινης πράξης από την οποία προέρχονται τα πράγματα αυτά προκειμένου να αποφύγει τις έννομες συνέπειες των πράξεών του.

Απέκρυψε ή συγκαλύψε τη φύση, την προέλευση, τη θέση, τη διάθεση, την κυκλοφορία ή την κυριότητα των πραγμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 42, παράγραφος 3, του Code pénal (ποινικού κώδικα), μολονότι γνώριζαν ή όφειλαν να γνωρίζουν την προέλευσή τους.

Το εφετείο, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση που εξέδωσε στις **10 Νοεμβρίου 2021** (υπ' αριθ. 989) το tribunal de première instance de **NAMUR**, division **NAMUR** (πλημμελειοδικείο της Namur, τμήμα της Namur, Βέλγιο), με την οποία το τελευταίο:

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΣΚΕΛΟΥΣ:

ΚΡΙΝΕΙ ως βάσιμες τις κατηγορίες Α, Β, Γ, Δ.1, Δ.2, Δ.3, Ε, ΣΤ, Ζ.1 και Η, όπως έχουν διατυπωθεί·

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον κατηγορούμενο:

- σε ποινή φυλάκισης **4 ΕΤΩΝ** και σε χρηματική ποινή **100 000 ευρώ** x 6, η οποία ανέρχεται συνεπώς σε **600 000 ευρώ** ή, επικουρικά, σε 3 μήνες φυλάκισης· με **αναστολή 5 ετών** για το ήμισυ της ποινής φυλάκισης και της χρηματικής ποινής·
- [παραλειπόμενα] [παρεπόμενες ποινές, που δεν ασκούν επιρροή στα προδικαστικά ερωτήματα]

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ:

- **δήμευση** του ποσού των 15 461 997,38 ευρώ

Κρίνει ότι το ποσό αυτό θα καταβληθεί στο ΟΝSS.

- [παραλειπόμενα] [άλλες δημεύσεις, οι οποίες δεν ασκούν επιρροή στα προδικαστικά ερωτήματα]

ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΣΚΕΛΟΥΣ:

[παραλειπόμενα]

Η δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής του ΟΝSS είναι παραδεκτή και βάσιμη μέχρι του προσωρινού ποσού των 15 978 913,72 ευρώ.

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα]

ΚΑΤΟΠΙΝ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ:

1. Διαδικασία.

Οι εφέσεις του κατηγορουμένου [ΕΧ] και της εισαγγελικής αρχής κατά του εν λόγω κατηγορουμένου είναι παραδεκτές, δεδομένου ότι ασκήθηκαν νομοτύπως και εμπροθέσμως.

ο κατηγορούμενος αμφισβητεί την κρίση περί ενοχής του ως προς τις κατηγορίες Γ, Ε και Η, το ύψος της ποινής και τις αξιώσεις αστικής φύσεως που έχουν επιδικασθεί.

Η εισαγγελική αρχή επικρίνει το ύψος της ποινής.

2. Συζήτηση.

4

Το πραγματικά περιστατικά

Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο αποτύπωσε με πληρότητα το πλαίσιο:

Το εφετείο αρκείται να υπενθυμίσει ότι απεδείχθη με αδιάσειστα στοιχεία ότι ο κατηγορούμενος απασχολούσε, μέσω βελγικών, πορτογαλικών, αγγλικών και λουξεμβουργιανών εταιριών, 650 εργαζόμενους πορτογαλικής ιθαγένειας στον κατασκευαστικό τομέα στο έδαφος του Βασιλείου.

Δεδομένου ότι μόνο οι κατηγορίες Γ (μη καταβολή των εισφορών κοινωνικής ασφαλίσεως), Ε (απάτη κοινωνικού ποινικού δικαίου) και Η (νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες) έχουν προσβληθεί ενώπιον του εφετείου, το τελευταίο παρατηρεί ότι Πορτογάλοι εργαζόμενοι αποσπάστηκαν στο βελγικό έδαφος κατά τα έτη 2011 έως 2017, υπό την κάλυψη πλαστών πιστοποιητικών A1, προκειμένου να απασχοληθούν σε εργοτάξια στο Βέλγιο.

Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έκρινε ότι τα πιστοποιητικά A1 και οι συμφωνίες απόσπασης -που αποτελούσαν αντικείμενο των κατηγοριών Δ1 και Δ2 οι οποίες δεν προσβλήθηκαν ενώπιον του εφετείου- ήταν πλαστά.

Οι βεβαιώσεις απόσπασης πρέπει να ζητούνται από τις πορτογαλικές αρχές κοινωνικής ασφαλίσεως και να εκδίδονται από αυτές, προκειμένου οι εργαζόμενοι τους οποίους αφορούν οι εν λόγω βεβαιώσεις να εξακολουθήσουν να υπάγονται στην κοινωνική ασφάλιση της χώρας καταγωγής τους.

Επιπλέον, προκειμένου να είναι δυνατή η απόσπαση σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, απαιτείται ο εργοδότης να ασκεί ουσιαστική δραστηριότητα στο κράτος στο οποίο είναι εγκατεστημένος, ενώ η μέγιστη διάρκεια της απόσπασης είναι 24 μήνες.

Επί της ουσίας

Ο πρώτος λόγος που προβάλλει ο κατηγορούμενος είναι ότι, από τη στιγμή που ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους υποδοχής εκφράζει αμφιβολίες ως προς την ακρίβεια των πραγματικών περιστατικών βάσει των οποίων εκδόθηκαν τα πιστοποιητικά A1, εναπόκειται στον αρμόδιο φορέα κοινωνικής ασφαλίσεως του κράτους μέλους που εξέδωσε τα πιστοποιητικά αυτά να εκτιμήσει τη βασιμότητά τους.

Δεν αμφισβητείται ότι, για όσο διάστημα το πιστοποιητικό A1 δεν ανακαλείται ή δεν κηρύσσεται ανίσχυρο, ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους εντός του οποίου ο εργαζόμενος παρέχει την εργασία του οφείλει να λάβει υπόψη το γεγονός ότι ο εργαζόμενος υπόκειται ήδη στην περί κοινωνικής ασφαλίσεως νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκαταστημένη η επιχείρηση που

τον απασχολεί και ο φορέας αυτός δεν μπορεί, επομένως, να τον υπαγάγει στο δικό του σύστημα κοινωνικής ασφάλισης¹.

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπενθυμίζει ότι η αρχή της ειλικρινούς συνεργασίας επιβάλλει σε κάθε φορέα κράτους μέλους να εξετάζει επιμελώς την εφαρμογή του εγχώριου καθεστώτος κοινωνικής ασφάλισης. Η ίδια αρχή συνεπάγεται επίσης ότι οι φορείς των λοιπών κρατών μελών έχουν νόμιμη προσδοκία ότι ο φορέας του οικείου κράτους μέλους έχει συμμορφωθεί με αυτή την υποχρέωσή του².

Επομένως, εναπόκειται στον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους ο οποίος εξέδωσε το πιστοποιητικό A1 να επανεξετάσει το βάσιμο της χορήγησής του και, ανάλογα με την περίπτωση, να ανακαλέσει το πιστοποιητικό αυτό, όταν ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους εντός του οποίου παρέχει την εργασία του ο εργαζόμενος εκφράζει αμφιβολίες ως προς την ακρίβεια των πραγματικών περιστατικών στα οποία στηρίζεται το εν λόγω πιστοποιητικό και, συνακόλουθα, ως προς την ακρίβεια των περιλαμβανομένων σε αυτό στοιχείων, ιδίως για τον λόγο ότι αυτά δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του άρθρου 14, σημείο 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71 (νυν κανονισμού 883/2004)³.

Το άρθρο 5 του κανονισμού 987/2009, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας ορίζει τα εξής:

1. Τα έγγραφα που εκδίδονται από το φορέα κράτους μέλους και τα οποία βεβαιώνουν την κατάσταση ενός προσώπου για τους σκοπούς της εφαρμογής του βασικού κανονισμού και του κανονισμού εφαρμογής, καθώς και τα δικαιολογητικά βάσει των οποίων εκδόθηκαν τα έγγραφα, ισχύουν υποχρεωτικά για τους φορείς των άλλων κρατών μελών, εφόσον τα εν λόγω έγγραφα ή δικαιολογητικά δεν ανακαλούνται ή δεν κηρύσσονται άκυρα από το κράτος μέλος στο οποίο εκδόθηκαν.

2. Σε περίπτωση αμφιβολίας περί την εγκυρότητα ενός εγγράφου ή την ακρίβεια των γεγονότων επί των οποίων θεμελιώνονται τα στοιχεία που περιέχονται σε αυτό, ο φορέας του κράτους μέλους που λαμβάνει το έγγραφο απευθύνεται στο φορέα που το εξέδωσε για να του ζητήσει τις αναγκαίες διευκρινίσεις και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάκληση του εν λόγω εγγράφου. Ο εκδίδων φορέας επανεξετάζει τους λόγους έκδοσης του εγγράφου και, ανάλογα με την περίπτωση, το ανακαλεί.

Με το εν λόγω πιστοποιητικό, ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη η επιχείρηση που απασχολεί τους συγκεκριμένους

¹ Απόφαση της 27ης Απριλίου 2017, A-Rosa Flussschiff (C-620/15, EU:C:2017:309, σκέψη 43 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

² Βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 3ης Μαρτίου 2016, Επιτροπή κατά Μάλτας (C-12/14, EU:C:2016:135, σκέψη 37).

³ Απόφαση της 6ης Φεβρουαρίου 2018, Altun κ.λπ. (C- 359/16, EU:C:2018:63, σκέψη 43).

εργαζομένους δηλώνει ότι θα εξακολουθήσει να εφαρμόζεται επί των εργαζομένων αυτών το δικό του σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως. Όπως προαναφέρθηκε, με βάση την αρχή ότι οι εργαζόμενοι οφείλουν να είναι ασφαλισμένοι σ' ένα μόνο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως, το πιστοποιητικό αυτό συνεπάγεται κατ' ανάγκην ότι δεν μπορεί να εφαρμόζεται το σύστημα άλλου κράτους μέλους ⁴.

Εν προκειμένω, οι πορτογαλικοί φορείς κοινωνικής ασφαλίσεως δεν εξέδωσαν κανένα πιστοποιητικό A1, δεδομένου ότι αποδείχθηκε πρωτοδίκως ότι τα πιστοποιητικά αυτά ήταν πλαστά.

Ωστόσο, ο κατηγορούμενος ισχυρίζεται ότι, σε περίπτωση ενδείξεων απάτης, περίπτωση στην οποία πρέπει να περιλαμβάνονται και τα πλαστά πιστοποιητικά A1 που δεν προέρχονται από την αρμόδια για την έκδοσή τους αρχή, πρέπει παρά ταύτα να λάβει χώρα η διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής. Αποτελεί υποχρεωτικό προαπαιτούμενο προκειμένου να προσδιοριστεί αν πληρούνται οι προϋποθέσεις σχετικά με την ύπαρξη απάτης.

Προκειμένου να εξετάσει τον λόγο αυτό, το εφετείο υπενθυμίζει εκ προοιμίου ότι ο κανονισμός 987/2009 κωδικοποίησε τη νομολογία του Δικαστηρίου, θεσπίζοντας τον δεσμευτικό χαρακτήρα του πιστοποιητικού A1 και την αποκλειστική αρμοδιότητα του φορέα που το εκδίδει να εκτιμά το κύρος του εν λόγω πιστοποιητικού και υιοθετώντας ρητώς την εν λόγω διαδικασία ως μέσο επιλύσεως των διαφορών τόσο ως προς την ακρίβεια των εγγράφων που εκδόθηκαν από τον αρμόδιο φορέα κράτους μέλους όσο και ως προς τον καθορισμό της εφαρμοστέας στον συγκεκριμένο εργαζόμενο νομοθεσίας ⁵.

Εντούτοις, οι εκτιμήσεις αυτές δεν πρέπει να έχουν ως αποτέλεσμα τη δυνατότητα των πολιτών να επικαλούνται κανόνες της Ένωσης δολίως ή καταχρηστικώς.

Πράγματι, η αρχή της απαγόρευσης της απάτης και της κατάχρησης δικαιώματος συνιστά γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης, ο σεβασμός της οποίας επιβάλλεται στους πολίτες. Ως εκ τούτου, η εφαρμογή της κανονιστικής ρύθμισης της Ένωσης δεν μπορεί να εκτείνεται μέχρι τέτοιου σημείου ώστε να καλύπτονται πράξεις οι οποίες διενεργούνται με σκοπό τη δόλια ή καταχρηστική κτήση των πλεονεκτημάτων που προβλέπει το δίκαιο της Ένωσης ⁶.

Το εφετείο παρατηρεί ακόμη ότι, ακριβώς όταν πλανάται υποψία απάτης, η κίνηση της διαδικασίας διαλόγου και συνδιαλλαγής, πριν από μια ενδεχόμενη οριστική εκ μέρους των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους υποδοχής

⁴ Αποφάσεις της 26ης Ιανουαρίου 2006, Herbosch Kiere (C-2/05, EU:C:2006:69, σκέψη 21), και της 27ης Απριλίου 2017, A-Rosa Flussschiff (C-620/15, EU:C:2017:309, σκέψη 38).

⁵ Απόφαση της 27ης Απριλίου 2017, A-Rosa Flussschiff (C-620/15, EU:C:2017:309, σκέψη 59).

⁶ Βλ. αποφάσεις της 5ης Ιουλίου 2007, Kofoed (C-321/05, EU:C:2007:408, σκέψη 38), και της 22ας Νοεμβρίου 2017, Cussens κ.λπ. (C- 251/16, EU:C:2017:881, σκέψη 27).

διαπίστωση της διάπραξης απάτης, έχει ιδιαίτερη σημασία, καθόσον μπορεί να παράσχει τη δυνατότητα στον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους εκδόσεως και σε εκείνον του κράτους μέλους υποδοχής να αρχίσουν διάλογο και να συνεργαστούν στενά προκειμένου να εξακριβώσουν και να συλλέξουν, κάνοντας χρήση των εξουσιών έρευνας που διαθέτουν αντιστοίχως δυνάμει του εθνικού τους δικαίου, κάθε κρίσιμο πραγματικό ή νομικό στοιχείο ικανό να διαλύσει ή, αντιθέτως, να επιβεβαιώσει τις αμφιβολίες του αρμόδιου φορέα του κράτους μέλους υποδοχής όσον αφορά τις συνθήκες υπό τις οποίες χορηγήθηκαν τα πιστοποιητικά A1, τα οποία, εν προκειμένω, θεωρήθηκαν πλαστά⁷.

Σύμφωνα με το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η διαδικασία αυτή συνιστά ένα υποχρεωτικό προαπαιτούμενο προκειμένου να προσδιοριστεί αν πληρούνται οι προϋποθέσεις σχετικά με την ύπαρξη απάτης και, επομένως, προκειμένου να συναχθεί κάθε χρήσιμη συνέπεια όσον αφορά το κύρος των επίμαχων πιστοποιητικών A1 και την εφαρμοστέα στους εν λόγω εργαζομένους νομοθεσία κοινωνικής ασφαλίσεως⁸.

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φαίνεται να δέχεται ότι ο κίνδυνος της παραβίασης της αρχής της εφαρμογής της νομοθεσίας ενός μόνον κράτους μέλους και των διπλών εισφορών και ο κίνδυνος υπονόμησης της διαδικασίας διαλόγου και συνδιαλλαγής που βασίζεται στην ειλικρινή συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων φορέων των κρατών μελών συνεπάγονται ότι η διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής συνιστά ένα υποχρεωτικό προαπαιτούμενο.

Εν προκειμένω, μολονότι υφίστανται συγκεκριμένες ενδείξεις απάτης οι οποίες αποδείχθηκαν και έγιναν δεκτές από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι πράγματι καταβλήθηκαν εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως στο πορτογαλικό σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως, χωρίς να ενημερωθεί το εφετείο για τους λόγους που δικαιολογούσαν τις καταβολές αυτές, δεδομένου ότι υποστηρίχθηκε, τόσο από την εισαγγελική αρχή όσο και από το πολιτικώς ενάγον, ότι οι οικείες εταιρίες δεν άσκησαν ποτέ καμία δραστηριότητα στην Πορτογαλία.

Το δεδομένο αυτό ενδέχεται, εξάλλου, να έχει αντίκτυπο σε τυχόν δημεύσεις που θα διαταχθούν, κατά περίπτωση, από το εφετείο, αν οι κατηγορίες επί των οποίων εξακολουθεί να πρέπει να αποφανθεί κριθούν βάσιμες.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το εφετείο εκτιμά ότι πρέπει να υποβάλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα προδικαστικά ερωτήματα που αναφέρονται στο διατακτικό της παρούσας αποφάσεως.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ,

⁷ Απόφαση της 2ας Απριλίου 2020, CRPNPAC και Vueling Airlines (C-370/17 και C-37/18, EU:C:2020:260, σκέψη 66).

⁸ Απόφαση της 2ας Απριλίου 2020, CRPNPAC και Vueling Airlines (C-370/17 και C-37/18, EU:C:2020:260, σκέψη 71).

[παραλειπόμενα]

Το εφετείο,

Πριν αποφανθεί επί της ουσίας, κρίνει ότι πρέπει να υποβληθούν στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

1. Έχει ο κανονισμός 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για το συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, την έννοια ότι εφαρμόζεται στην περίπτωση κατά την οποία έχει κριθεί, χωρίς να έχει αμφισβητηθεί το εν λόγω ζήτημα από τους διαδίκους, ότι, αφενός, τα προσκομισθέντα πιστοποιητικά A1 είναι πλαστά κατά τις δικαστικές αρχές του κράτους υποδοχής και, αφετέρου, από τις έρευνες που διεξήγαγαν οι δικαστικές αρχές του ίδιου κράτους υποδοχής φαίνεται να προκύπτει ότι τα επίδικα πιστοποιητικά δεν έχουν εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές του κράτους εκδόσεως, τούτο δε παρά το γεγονός ότι οι αρχές αυτές εισέπραξαν εισφορές κοινωνικής ασφάλισως;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, συνιστά η διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής που έχει θεσπιστεί με το άρθρο 76, παράγραφος 6, του κανονισμού 883/2004⁹ (το οποίο επαναλαμβάνει τη διαδικασία του άρθρου 84α, παράγραφος 3, του κανονισμού 1408/71) υποχρεωτικό προαπαιτούμενο προκειμένου να προσδιοριστεί αν πληρούνται οι προϋποθέσεις σχετικά με την ύπαρξη απάτης;
3. Σε περίπτωση καταφατικών απαντήσεων στα δύο αυτά ερωτήματα, μπορούν οι αρχές του κράτους στο οποίο οι εργαζόμενοι άσκησαν τη δραστηριότητά τους, κατ'εφαρμογήν της αρχής απαγόρευσης της απάτης και της κατάχρησης δικαιώματος, η οποία συνιστά γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης ο σεβασμός της οποίας επιβάλλεται στους πολίτες, να μη λάβουν υπόψη τα εν λόγω πιστοποιητικά A1, ακόμη και ελλείψει προσφυγής στη διαδικασία διαλόγου συνδιαλλαγής σε περίπτωση υπόνοιας απάτης, εφόσον από τα πραγματικά περιστατικά που τέθηκαν υπόψη τους διαπιστώνεται ότι η προσκόμιση των εν λόγω πιστοποιητικών είναι απόρροια συμπεριφοράς η οποία κρίθηκε από δικαστική αρχή του κράτους υποδοχής ως δόλια εκ μέρους του εργοδότη;

Επιφυλάσσεται να αποφανθεί επί των λοιπών ζητημάτων και αναβάλλει την υπόθεση επ' αόριστον.

[παραλειπόμενα]

⁹ [παραλειπόμενα]. [Σημείωση εντός παρενθέσεων στο σώμα του ερωτήματος]

Δημοσιεύθηκε [παραλειπόμενα] στις **25 Μαΐου 2023**
[παραλειπόμενα][Υπογραφές και προβλεπόμενοι τύποι]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ